

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 277/2016
29.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., адвоката И.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр.26/15 од 18.08.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1303/15 од 26.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр.26/15 од 18.08.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1303/15 од 26.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К бр.26/15 од 18.08.2015. године, окривљени А.М., оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом обавезан је окривљени А.М. да на име судског паушала плати износ од 7.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1303/15 од 26.11.2015. године, одбијене су као неосноване жалба браниоца окривљеног А.М. и заједничка жалба окривљеног А.М. и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Чачку К бр.26/15 од 18.08.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.М., адвокат И.Ћ., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са

предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновну одлуку и суђење првостепеном суду пред потпуно измењеним већем или да побијане одлуке преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да преиначи одлуку другостепеног суда и окривљеног ослободи од оптужбе и да одреди да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава или државног органа који је иницирао и водио кривични поступак као и да одложи или прекине извршење правноснажне пресуде.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног А.М. у свом захтеву је навео да се побијане пресуде искључиво заснивају на доказу на коме се не може засновати одлука – на исказу саокривљеног у овом кривичном поступку В.Ј., који је овај дао у преткривичном поступку, као и на телефонској комуникацији између окривљеног А.М. и саокривљеног В.Ј. иако није утврђена садржина те комуникације. На наведени начин су према наводима захтева побијаним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног А.М. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге за то да побијане пресуде нису обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, које је Врховни касациони суд у свему прихватио, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**